N O R A K S T S

Lieta Nr.A42973909
Lietvedības Nr.01388-11/44

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2011.gada 28.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Pone,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *E.L.*, personas kods */personas kods/*, pieteikuma par Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 13.oktobra lēmuma Nr.D57/10-6/3744 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 30.oktobrī saņemts *E.L.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk arī – atbildētāja vai Rīgas Domes RPP) Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 13.oktobra lēmumu Nr.D57/10-6/3744 (turpmāk arī – pārsūdzētais lēmums), un ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2009.gada 3.novembra lēmumu pieteikums pieņemts, un ierosināta administratīvā lieta Nr.A42973909.

Ar pārsūdzēto lēmumu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 149.^{10} panta piektās daļas 8.punkta.

[2] Pieteicējs pārsūdzētajam lēmumam nepiekrīt un uzskata to par atceļamu, pamatojoties uz šādiem argumentiem:

[2.1] Ar pārsūdzēto lēmumu Rīgas Domes RPP Ceļu policijas pārvalde atstāja spēkā 2009.gada 28.septembrī pieņemto lēmumu par administratīvā pārkāpuma protokola – paziņojuma Nr.D57 107912826 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) piemērošanu.

Sākotnējā lēmumā norādīts, ka 2009.gada 28.septembrī plkst.16:06 transportlīdzeklis VW ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī – transportlīdzeklis VW), bija novietots stāvēšanai Rīgā, Meža ielā 1, brauktuvju krustošanās vietā, neievērojot Ministru Kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļa satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļa satiksmes noteikumi) 135.6. punktā noteiktās prasības, un transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktā minēto

administratīvo pārkāpumu. Ar sākotnējo lēmumu transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods Ls 30.00 apmērā.

[2.2] Pieteicējs norāda, ka no sākotnējā lēmuma nav precīzi nosakāma transportlīdzekļa atrašanās vieta (nav nosauktas krustojošās ielas), līdz ar to, nav konstatējams vai minētā vieta ir krustojums. Normatīvie akti nosaka precīzu iespējamā pārkāpuma vietas fiksēšanu.

Pieteicējs atsaucas uz tiesiskās paļāvības principu un personas tiesību ievērošanas principu un uzskata, ka sākotnējais lēmums ir noformēts pārkāpjot LAPK 248.panta pirmajā daļā norādītās prasības.

[3] Administratīvajā tiesā 2009.gada 17.decembrī iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā atbildētāja norāda, ka pieteicēja pieteikums ir nepamatots un noraidāms pilnībā, sekojošu iemeslu dēļ:

[3.1] Strīds nav par to, ka pieteicēja transportlīdzeklis 2009.gada 28.septembrī transportlīdzeklis VW bija novietots stāvēšanai Rīgā, pie Meža ielas 1.nama. No lietas materiāliem un pievienotajām fotogrāfijām izriet un ir nepārprotami konstatējams, ka pieteicēja transportlīdzeklis VW novietots stāvēšanai pārkāpjot Ceļa satiksmes noteikumu 135.punkta 135.6.apakšpunkta prasības.

[3.2] Atbildētāja atsaucas uz Ceļa satiksmes noteikumu 135.punkta 135.6 apakšpunktu, 1.24. punktu, 4.punktu un secina, ka pie minētiem apstākļiem Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas darbiniekam bija pamats konstatēt Ceļu satiksmes noteikumu 4. un 135.punkta 135.6.apakšpunkta pārkāpumu un piemērot naudas sodu saskaņā ar LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktu.

[4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu, ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā piekritis pieteicējs, trešā persona un šā likuma 29.pantā minētais tiesību subjekts, tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes (rakstveida procesā). Lietās par publisko tiesību līguma atbilstību tiesību normām, tā spēkā esamību un izpildes pareizību gadījumos, kad atbildētājs ir privātpersona, nepieciešama arī atbildētāja piekrišana rakstveida procesam.

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs piekritis lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(lietas 4.lapa)*. Tiesa atzīst, ka lietā esošie dokumenti ir pietiekami, lai lietu izskatītu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējusi lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[6] Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos faktiskos apstākļus:

[6.1] 2009.gada 28.septembrī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektore *D.H.* sastādījusi Administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr. D57 107912826 (turpmāk – Protokols-paziņojums) par to, ka 2009.gada 28.septembrī plkst.16.06 transportlīdzeklis VW ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* bija novietots stāvēšanai Rīgā, Meža ielā 1, brauktuvju krustošanās vietā, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 135.6.punktā noteiktās prasības, un transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktā minēto administratīvo pārkāpumu.

[6.2] 2009.gada 6.oktobrī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldē saņemts pieteicēja iesniegums, kurā pieteicējs apstrīd Protokolu-paziņojumu *(sk.lietas 11.lapu).*

[6.3] Ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 13.oktobra lēmumu Nr.D57/10-6/3744 2009.gada 28.septembrī pieņemtais lēmums par Protokola-paziņojuma piemērošanu atstāts negrozīts *(sk.lietas 6.lapu).*

[7] LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 8.punktā paredzēta administratīvā atbildība par stāvēšanu brauktuvju krustošanās vietā vai tuvāk par pieciem metriem no šķērsojamās brauktuves malas. Par šādu pārkāpumu minētās tiesību normas sankcijā paredzēta administratīvā atbildība transportlīdzekļa vadītājam – naudas sods trīsdesmit latu.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 135.punktu un 135.6.apakšpunktu aizliegts apstāties un stāvēt brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par 5 m no šķērsojamās vai šķērsotās brauktuves malas, izņemot apstāšanos un stāvēšanu pretim sānceļam trīsvirzienu krustojumā, kur ir nepārtraukta 920. vai 921.ceļa apzīmējuma līnija vai sadalošā josla. Šajā apakšpunktā minētās prasības neattiecas uz vietām, kur uz brauktuves izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.);

Ceļu satiksmes noteikumu 314.1.apakšpunktā noteikts 920.ceļa apzīmējums - nepārtraukta līnija - sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas, apzīmē braukšanas joslu robežas bīstamās vietās, brauktuves posmus, kuros aizliegts iebraukt, transportlīdzekļu stāvvietu un stāvlaukumu robežas, brauktuves malu ceļu posmos, kuros aizliegts apstāties un stāvēt, kā arī atdala joslu, kas paredzēta noteiktu transportlīdzekļu braukšanai. Plata līnija apzīmē mehānisko transportlīdzekļu brauktuves malu vietās, kur uz ceļa vienā līmenī ar tā segumu ierīkots velosipēdu ceļš.

Ceļu satiksmes noteikumu 314.2.apakšpunktā noteikts 921.ceļa apzīmējums - dubulta nepārtraukta līnija - sadala pretējos virzienos braucošu transportlīdzekļu plūsmas uz ceļiem ar četrām vai vairāk braukšanas joslām.

Ceļu satiksmes noteikumu 1.38.apakšpunktā noteikts, ka sadalošā josla ir ceļa daļa, kas norobežo blakus brauktuves vienu no otras un nav paredzēta transportlīdzekļu braukšanai vai apturēšanai.

No minētajām tiesību normām izriet, ka brauktuvju krustošanās vietā un tuvāk par 5 metriem no krustojumu veidojošo brauktuvju malas aizliegts apstāties un stāvēt. Apstāšanās un stāvēšana ir atļauta tikai trīsvirzienu krustojumā pretim sānceļam, ja transportlīdzekļu plūsma pretējos virzienos atdalīta ar horizontālo ceļu apzīmējumu - nepārtrauktu līniju, dubultu nepārtrauktu līniju vai sadalošo joslu, proti, trīsvirzienu krustojumā pretim sānceļam, ja šajā krustojumā atļauta nogriešanās tikai pa labi.

[8] Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tiesa konstatē, ka administratīvais pārkāpums konstatēts ar Protokolu – paziņojumu, fototabulu *(sk.lietas 16.lapu)*. Papildus lietā izvērtējami pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā un pieteikumā norādītie apstākļi.

[9] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs ir bijis Protokolā –paziņojumā minētā transportlīdzekļa vadītājs. Pieteicējs gan apstrīdēšanas iesniegumā, gan pieteikumā tiesai norāda, ka no Protokola-paziņojuma nav konstatējams, vai vieta, kurā bija novietots pieteicēja vadītais transportlīdzeklis ir krustojums, jo nav nosauktas krustojošās ielas.

[10] Tiesa konstatē, ka Protokolā-paziņojumā ir norādīts, ka transportlīdzeklis ir bijis novietots Rīgā, Meža ielā 1, brauktuvju krustošanās vietā. Protokolā-paziņojumā nav norādītas krustojumu veidojošās ielas.

Saskaņā ar LAPK 248.pantu protokolā par administratīvo pārkāpumu norāda protokola sastādīšanas laiku un vietu, protokola sastādītāja vārdu, uzvārdu, institūciju, kuru viņš pārstāv, amatu; ziņas par pārkāpēja personu; administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu, laiku, pārkāpuma būtību, normatīvo

aktu un normu, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu; citas ziņas, kas nepieciešamas lietas izlemšanai.

Ņemot vērā izskatāmajā gadījumā konstatēto administratīvo pārkāpumu, proti, transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai brauktuvju krustošanās vietā, lai konstatētu pārkāpuma tiesisko sastāvu krustojuma identificēšanai ir būtiska nozīme.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 81.panta pirmo daļu, augstāka iestāde izskata lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi. Izskatāmajā gadījumā pieteicēja iebildumi, vēršoties ar apstrīdēšanas iesniegumu pie atbildētājas, saturēja tiešu un nepārprotamu norādi, par nespēju identificēt Protokolā-paziņojumā konstatēto pārkāpuma izdarīšanas vietu.

Tiesa, izvērtējot pārsūdzēto lēmumu, konstatē, ka arī pārsūdzētajā lēmumā nav identificēts krustojums, kurā ir konstatēts pieteicēja izdarītais pārkāpums, proti, pārsūdzētajā lēmumā nav norādītas krustojumu veidojošās ielas un precizēta pieteicēja vadītā transportlīdzekļa atrašanās vieta tajā, lai būtu iespējams viennozīmīgi un nepārprotami identificēt pārkāpuma izdarīšanas vietu.

[11] No interneta vidē pieejamās kartes (sk.http://karte-meklesana.zl.lv/?QProdukts=R%C4%ABga%2C+Me%C5%BEa+1&x=80&y=9) redzams, ka ēka ar adresi Rīga, Meža ielā 1 atrodas uz Meža ielas posmā starp Meža ielas krustojumu ar Sētas ielu un Puķu ielu. Tiesa konstatē, ka iespējamais krustojums, kurā konstatēts Protokolā-paziņojuma norādītais pārkāpums, ir Meža ielas un Puķu ielas krustojums. Vizuāli novērtējot lietā esošos fotoattēlus, tiesa atzīst, ka ir nepārprotami identificējams transportlīdzeklis, taču fotoattēlos nav pārskatāmi redzams krustojums, krustojuma kopskats, kas dotu iespēju tiesai izvērtēt, vai transportlīdzeklis atrodas brauktuvju krustošanās vietā, kā tas ir norādīts Protokolā-paziņojumā. Proti, gadījumā, ja Protokolā-paziņojumā domātais, bet nenosauktais krustojums ir Meža ielas krustojums ar Puķu ielu, tad no interneta vidē pieejamās Rīgas kartes konstatējams, ka krustojumu faktiski veido trīs ielas: Meža iela, Puķu iela un Ed.Smiļģa iela. Ielu krustošanās vietā ir ielu paplašinājums, kas veido laukumu. Tiesa atzīst, ka šādos apstākļos pēc lietā esošajiem foto attēliem nav iespējams noteikt brauktuvju krustošanās vietu (vietas), kā arī nav iespējams noteikt pieteicēja vadītā transportlīdzekļa novietojumu krustojumā attiecībā pret brauktuvju krustošanos vietu (vietām).

[12] LAPK 7.panta pirmajā daļā noteikts, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā.

LAPK 9.panta pirmajā daļā noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts un sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, iestādei ir pienākums iegūt un LAPK noteiktajā kārtībā nostiprināt pierādījumus, kas apliecina personas prettiesisku darbību (bezdarbību), personas vainu. Pierādījumi ir pietiekami, ja tie izslēdz objektīvas šaubas par šādas prettiesiskas vainojamas darbības (bezdarbības) izdarīšanu. Iestādei jāiegūst pierādījumi un jānostiprina tādā veidā, kas skaidri un nepārprotami uzrāda personas darbību (bezdarbību), kas veido notikumu (pārkāpuma objektīvo pusi).

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Ņemot vērā minēto, kā arī šā sprieduma 7.-11.punktos konstatēto, un izvērtējot lietas materiālus kopumā, tiesa atzīst, ka lietā nav neapšaubāmu un nepārprotamu pierādījumu par LAPK 149.[10] panta piektās daļas 8.punktā paredzēto administratīvo pārkāpuma faktu.

Saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprināto nevainīguma prezumpciju, proti, ka ikviens uzskatāms par nevainīgu, iekams viņa vaina nav atzīta saskaņā ar likumu, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, ir jābūt neapšaubāmiem un nepārprotamiem pierādījumiem, kas pierāda pārkāpuma faktu un personas vainu pārkāpuma izdarīšanā. No minētajām Satversmē nostiprinātajām pamattiesībām izriet nevainīguma prezumpcija, proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo.

[13] Saskaņā ar LAPK 239.panta pirmās daļas 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Ņemot vērā norādīto, tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā nav atzīstams par pierādītu LAPK 149.[10] panta piektās daļas 8.punktā paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs un līdz ar to lietvedība šajā lietā ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu, 286.panta pirmās daļas 3.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt *E.L.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu par Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 13.oktobra lēmuma Nr.D57/10-6/3744 atcelšanu;

atcelt par Rīgas Domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2009.gada 13.oktobra lēmumu Nr.D57/10-6/3744 un izbeigt lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) S.Pone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese_____ S.Pone
Valmierā, 2011.gada 28.februārī